Міжрегіональна Академія управління персоналом
Міжнародна Кадрова Академія
Міжнародний університет “UISEK” (Республіка Еквадор)
ГО “Всеукраїнська асамблея докторів наук з державного управління”
Навчально-науковий інститут міжнародних відносин та соціальних наук

ПРОБЛЕМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ УКРАЇНИ

Випуск 6

Матеріали
Міжнародної науково-практичної конференції
“Проблеми культури наукової роботи та академічної доброчесності у сучасному світі”
м. Київ, МАУП, 29 березня 2018 р.

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2018

ББК 63.3(4УКР)я43
С76

Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом (протокол № 2 від 28.02.17)

Редакційна колегія:
М. Н. Курко (голова), д-р юрид. наук, проф.;
М. Ф. Головатий (заступник голови), д-р політ. наук, проф.;
А. А. Ігнатченко (відповідальний редактор), канд. техн. наук;
І. П. Бідзюра, д-р політ. наук, проф.;
В. М. Воронін, д-р іст. наук;
В. І. Литвиненко, д-р юрид. наук, проф.;
Є. О. Романенко, д-р наук з держ. упр., проф.;
О. Л. Фещенко, канд. екон. наук, доц.;
Л. В. Янюк (виконавчий редактор)

Матеріали подано в авторській редакції.
Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.

Проблеми модернізації України : [зб. наук. пр.] / МАУП. — К.: ДП "Видавничий дім "Персонал", 2008 —

С76 Вип. 6: Матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. "Проблеми культури наукової роботи та академічної доброчесності у сучасному світі", 29 березня 2018 р. / редкол. : М. Н. Курко (голова) [та ін.]. — 2017. — 158 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано тези учасників науково-практичних конференцій з проблематики широкого кола аспектів процесу системної модернізації України.

Для науковців, громадсько-політичних діячів, студентів, а також усіх, хто цікавиться розвитком Української держави і світовим досвідом проведення модернізаційних процесів.

ББК 63.3(4УКР)я43+67.9(4УКР)301я43

© Міжрегіональна Академія управління персоналом (МАУП), 2018
© ДП "Видавничий дім "Персонал", 2018

Каракасіді Олена Федорівна
Методологічні засади та методи дослідження феноменів "державна влада" та "місцеве самоврядування" у контексті сучасного суспільного розвитку *110*

Кулава Марія Костянтинівна
Механізми державного управління державною виконавчою системою та приватними виконавцями в Україні *113*

Лебєдєва Надія Анатоліївна, Пасєчко Дітрих-Володимир Дмитрович
Удосконалення мовної підготовки студентів спеціальності "технологія виробництва і переробки продукції тваринництва" *115*

Кривоберець Марина Миколаївна
Туристичне законодавство в реаліях життя *118*

Середюк Катерина Володимирівна
Бізнес-інкубатори як перспектива розвитку підприємництва в України *120*

Щурба Мікеле
Становлення системи державного регулювання процесів боротьби з відмиванням коштів в країнах Європейського союзу *124*

ІННОВАЦІЙНА ТРАНСФОРМАЦІЯ ІНСТРУМЕНТАРІЮ НАУКОВОЇ РОБОТИ: ТЕХНОЛОГІЇ ПРОТИДІЇ ІНФОРМАЦІЙНОМУ ШУМУ

Чолишкіна Ольга Геннадіївна, Домків Тетяна Сергіївна
Математичні алгоритми перевірки тексту на унікальність *126*

Цивін Михайло Наумович
Комп'ютерна перевірка на плагіат: "презумпція академічної недоброчесності"? *129*

Авсієвич Алла Валеріївна
Короткий огляд програмного забезпечення для боротьби з плагіатом *132*

Дуднік Андрій Сергійович, Дяченко Михайло Петрович, Мелконян Лєван
Методи web-mining для аналізу текстів з метою виявлення плагіату *136*

Созінова Євгенія Ігорівна
Електронні публікації як фактор швидкого поширення результатів наукових досліджень *139*

Чаплай Ірина Віталіївна
Інформаційна система управління комунікативним середовищем ефективної взаємодії органів державної влади із громадськістю *142*

Кобржицький Всеволод В'ячеславович
Формування наукової та професійної культури майбутніх менеджерів міжнародного туризму *144*

Кириченко Ганна Володимирівна
Інформаційно-комунікаційний механізм формування позитивного іміджу органів державної влади *147*

Dudnik A., Lyudvychenko V.
The concept of measuring mechanical quantities in "smart home" technology *150*

Дікарєв Олександр Іванович
"Globus intellectualis" криптовалют в концептуальній асиметрії влади та ресурсів *153*

О. Ф. КАРАКАСІДІ
аспірантка, Міжрегіональна Академія управління персоналом

МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ТА МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ФЕНОМЕНІВ "ДЕРЖАВНА ВЛАДА" ТА "МІСЦЕВЕ САМОВРЯДУВАННЯ" У КОНТЕКСТІ СУЧАСНОГО СУСПІЛЬНОГО РОЗВИТКУ

В переважній більшості словники з різних галузей знань вчені пояснюють феномен "методологія" як: а) науку про метод; б) систему найбільш загальних принципів, положень і методів, що становлять основу для даної науки; в) сукупність прийомів дослідження, що використовуються в даній науці [5, с. 181]. Простіше — методологія — це певна сукупність методів, що використовуються у певній науці [2, с. 441].

Українські вчені Ю. П. Сурмін, І. П. Бідзюра виводять і характеризують слідуючі різновиди методології: класична (сформована на основі принципів і методів класичної науки); ідеалістична (спирається на особливу роль ідеального у житті людини; еклектична (переноси і запозичення інших видів діяльності людини); діалектична (ідея послідовності, логічності розгляду); раціоналістична (раціоналізація пізнавального процесу); позитивістська (операціоналізація пізнання і його підпорядкованість реальному, практичному ефекту); модерністська (передбачає оновлення класичного реалізму новим раціоналізмом); системна (що базується на системному явленні про предмет дослідження); кібернетична (використання у дослідженні кількісних моделей на основі кібернетичних уявлень); постмодерністська (базою для неї є філософія постмодернізму) [6, с. 21–22].

У даному випадку береться до уваги те, що методологія загалом — це феномен, що постійно розвивається, вдосконалюється, а також слідуюче: а) основні зміни у сучасній методології науки пов'язані із її всебічною гуманізацією; б) методологія нині все більше відмовляється від розгляду статистичних об'єктів (йдеться про динаміку їх існування); в) має братися за основу процес тісної взаємодії взаємозалежності методології і світогляду. На підставі останнього є можливість стверджувати, що кожен дослідник (науковець), керуючись загальними принципами методології, має і власну методологію, що пов'язана із плюралістичним характером будь-якого знання. Методологія тісно пов'язана з методом (методами), оскільки метод — це специфічний прийом дослідження.

Коли ми підходимо до дослідження феноменів "державна влада" і "місцеве самоврядування", а, головне, до їх взаємозв'язку і взаємовідносин, то йдеться вже про методологію соціального пізнання. Беручи до уваги суттєве зауваження П. А. Сорокіна, методологія соціального пізнання являє собою складний компроміс між раціональним і ірраціональним [4].

Серед основних принципів соціального дослідження і пізнання сутнісних особливостей взаємозв'язку, взаємодії державної політики і місцевого самоврядування, слід в першу чергу виділяти наступні: системності; комплексності; синергетизму. Виділимо саме принцип синергетизму, оскільки це не лише цілісній підхід до об'єкту дослідження, але й своєрідний мультиплікаційний підхід до пізнання явищ і фактів.

Методи наукового дослідження мають достатньо різних класифікацій. Не вдаючись у їх аналіз і деталізацію, вкажемо, найперше, що такі методи поділяють на: а) теоретичні (абстрагування, аналізу і синтезу, моделювання та ін.); б) емпіричні (спостереження, порівняння, експертних оцінок та ін.) Крім того багато вчених, зокрема Ю. П. Сурмін, В. Д. Бакуменко серед так званих загальнонаукових методів виділяють: дискур-аналіз, ідентифікацію, метод "від протилежного", метод амбівалентності і суперечності, методи аналогій, бібліографій, метод включення, декомпозиції, конструювання, парадоксу, синтезу, спостереження, спрощення, класифікації, систематизації і т. ін.

Серед специфічних методів наукового дослідження, які досить рідко, однак використовуються у вивченні різної державо-управлінської проблематики, варто назвати такі: методи індивідуальних і колективних експертних оцінок, методи моделювання організаційних систем. Зокрема, останній метод створює можливості для оптимальної побудови структури державних організацій і установ.

Є потреба також схарактеризувати саме основні методи, використання яких дозволяє цілісно комплексно розглянути феномени "державна влада" та "місцеве самоврядування", їх взаємодію. До таких методів відносимо: історичний, аналітичний, синергетичний, системний та корпоративистський.

Історичний метод дозволяє, по-перше, відслідкувати методи, ґенезу державної влади та місцевого самоврядування, визначити появу і схарактеризувати специфіку основних наукових теорій, пов'язаних з указаними феноменами.

Аналітичний метод, — надзвичайно поширений і використовуваний, — в першу він чергу дає змогу досліднику розглянути або й уточнити основні поняття, без яких неможливо розглядати означену проблему. У даному випадку до таких понять маємо відносити такі: "влада", "державна влада", "врядування", "місцеве самоврядування", "субсидіарність", "децентралізація влади", "громадянське суспільство". Без їх розгляду важко не лише усвідомити сутнісні ознака і характеристики державної влади і місцевого самоврядування але і їх взаємозв'язки, взаємовідносини, без чого практична реалізація державної політики неможлива. Як справедливо зазначає А. І. Некряч "ключовим у відносинах "центр — регіон — територія" виступають компетенція і повноваження" [3, с. 17], дійсно саме в площині їх вияву і маємо найбільші неузгодженості, а то й конфлікти між окремими гілками влади, між центром і регіонами. Тобто, без уточнення вищевказаних понять неможливо усвідомити суть поділу влади та розподілу владних повноважень, що базується на принципах субсидіарності і децентралізації влади.

Останнім часом у наукових дослідженнях, особливо у суспільствознавчій проблематиці, надто популярним став синергетичний метод. Це — "міждисциплінарний напрям наукових досліджень, завдання якого полягає у пізнанні принципів самоорганізації різних систем" [6, с. 21–22]. Сам термін "синергетика" запроваджений німецьким вченим Г. Хакеном. Як зазначають П. І. Надолішній і В. П. Тронь "синергетика в державному управлінні передбачає урахування незмінності розвитку об'єктів державного управління; виявлення джерел суспільної самоорганізації і саморозвитку; особливостей утворення стійких, упорядкованих, організованих структур із нестійкого, неупорядкованого стану" [там само]. Сповна це стосується і потреби розумінні феноменів "державна влада" та "місцеве самоврядування", як тісно поєднаних, та, одночасно, і функціонально багато в чому різних феноменів.

Проблему поділу влади та розподілу владних повноважень, єдності державного, територіального, функціонального і інституціонального факторів облаштування місцевого самоврядування, а, відтак, трансформації моделей державного управління

загалом, в тому числі і у сучасній Україні неможливо дослідити без використання системного методу.

Врешті, все важливішого значення набуває корпоративістський метод дослідження феноменів "державна влада" та "місцеве самоврядування". Саме, використовуючи цей метод, є можливість порівнювати різні системи організації влади, місцевого самоврядування, максимально точно і об'ємно схарактеризувати їх функціональні особливості. Тут можна вивести загальне (спільне) і особливе, що стосується цих соціально-політичних структур у світі, Європі, Україні, і на цій основі спробувати сформувати їх оптимальні моделі саме для України сьогоднішнього дня.

На завершення розгляду означеної проблеми, зазначимо, що вибір методів наукового дослідження обумовлюється багатьма факторами, домінуючими серед яких є мета та завдання такого дослідження, намагання отримати результат, що актуалізує і поглиблює знання про предмет наукового пошуку.

Джерела

1. Енциклопедичний словник з державного управління / уклад.: Ю. П. Сурмін, В. Д. Бакуменко, А. М. Михненко та ін.; за ред. Ю. В. Ковбасюка, В. П. Трощинського, Ю. П. Сурміна. — К.: НАДУ, 2010. — 820 с.
2. *Крысин Л. П.* Иллюстрированный толковый словарь иностранных слов / Л. П. Крысин. — М.: Эксмо, 2011. — 864 с.: ил. — (Иллюстрированные словари и энциклопедии).
3. *Некряч А. І.* Місцеве самоврядування сучасної України як предмет політологічного аналіз. Автор. дис. док. політич. наук: спеціальність 23.00.02 — політичні інститути та процеси. — К., 2003. — 32 с.
4. *Сорокин П. А.* Человек. Цивилизация. Общество / П. А. Сорокин [Пер. с англ.: Общ. ред. и предис. А. Ю. Сотомонов / П. А. Сорокин. — М.; Политиздат. — 1992 — 543 с.
5. Социологический энциклопедический словарь. На русском, английском, немецком, французском и чешском языках. Редактор — координатор — академик РАН Г. В. Осипов. — М.: Издательская группа ИНФРА. М.- НОРМА. — 1998. — 488 с.
6. *Сурмин Ю. П., Бидзюра И. П.* Социология: методология и концептуалистика современных исследований: учеб. для студ. высш. учеб. завед. / Ю. П. Сурмин, И. П. Бидзюра. — К.: "Освіта України". — 2012. — 556 с.